

Gedicht Je Moeder

DE UITKIJK
ritueelbegeleiding

Je moeder blijft je
moeder,
zo eigen en vertrouwd.
Je wilt haar niet graag missen,
omdat je van haar houdt.

Maar eens dan komt de dag,
dat je haar moet laten gaan.
Je verstand zegt dat het goed is,
maar in je ogen pinkt een traan.

Je weet, eens zal het gebeuren.
Je weet, eens zal zij er niet meer zijn.
Je weet, die leeftijd is er naar, maar toch ...
een periode is voorbij.

Afscheid van moeder (Nel Benschop)

Moeder, je hebt veel moeten lijden,
het was soms niet om aan te zien;
dan bad ik God, je te bevrijden,
genadig naar je om te zien.
En nu Hij je heeft weggenomen
ben ik pas weer tot rust gekomen.

Je lichaam is zo smal geworden
dat ik er al je pijn uit las;
't is als bij bloemen die verdorden:
een schaduw van wat eenmaal was.
De dood heeft alles weggenomen
waardoor ik je nabij kon komen.

Ik kus nog eens je koude wangen,
ik streel nog eens je koude hand.
Dag moeder - God zal je ontvangen
daar waar geen pijn je kracht verbrandt;
want hij heeft alles weggenomen
wat tussen jou en Hem wou komen.

Dag lieve Oma

Dag lieve Oma, nu moet u gaan
Al het werken en alle zorgen,
het was goed, en nu is het gedaan
Ze was zo haar eigen, in alles wat ze deed
Haar lachen, haar huilen
Haar lief en haar leed
Bedankt lieve Oma
De oorsprong van uw bestaan
Wij zullen nu zonder U, toch verder moeten gaan
Want u was toch onze oma
U droeg soms heel moedig,
Het Uw opgelegde kruis
Tot ziens lieve Oma
Rust zacht, voorgoed deze keer
Gaat onze weg ten einde
Dan zien wij U weer

Gedicht voor oma.

Nu je van ons bent weggegaan
wil ik je groeten namens alle kleinkinderen.
Je hebt een bijzondere plaats in ons hart
en zo blijf je voor ons leven.
We zullen je blijven herinneren,
maar ook over je blijven praten.
Zo blijf je niet alleen bij ons,
maar gaat jouw leven ook verder.
Onze ogen kunnen jou niet meer zien.
Onze handen kunnen jou niet meer aanraken.
Maar als we in ons hart kijken,
weten we dat je er nog bent.
En we kunnen niet geloven
dat je nergens meer bent.
Je bent weer bij alle lieve familieleden die je zijn
voorgegaan.
Iemand zal nu toch wel naar jou omzien,
zoals jij in je leven naar ons hebt omgezien.

Als Herfstblad

Mensenleven:
teer als herfstblad is het
en gebroken valt het ter aarde,
uitgeleefd,
uitgeteerd,
te veel doorstaan aan
de hitte van de zon
de stormen in de nacht.
Het moet wel vallen
zo'n blad,
zo'n mensenleven ...

Maar is het daarmee voorbij,
wordt daarna een naam vergeten
een leven overgeleverd aan vergetelheid?

Als een luttel blad
gevallen van een boom,
levensvoorwaarde kan worden,
groeikracht kan zijn
voor nieuwe planten, nieuwe bloemen,
hoeveel te meer mag dan
het leven geleefd door jullie ...
nieuwe impulsen geven
aan jullie door-leven.

Vanaf nu verrijkt met zoveel goeds
dat door hem is doorgegeven
in zijn leven.

Te laat gestorven

Soms sterven mensen te laat.
Mét dat je dit durft te denken
of zelfs hardop durft uit te spreken
wordt er iets van argwaan in je wakker
want ...
wie bepaalt nu
of dit sterven precies op tijd kwam,
veel te vroeg of veel te laat?
En wie mag het zeggen?

Het leven zelf,
in gave en opgave,
in voorspoed en tegenwind,
dat veelbelovende leven,
met alles wat mooi en lelijk is
stelt een grens aan iemands leven
en toch ...
kun je te laat sterven
wanneer er te lang en onverdraaglijk pijn is
of wanneer het leven niet méér is
dan adem in, adem uit
en verder van niets weten.
Als je dat hebt moeten aanzien
zeg het dan maar met een gerust hart:
hij is te laat gestorven.

We treuren niet

Het verlies was er al voor het einde
het verdriet voordat het afscheid kwam
toen die onzekere verwarring
bezit van uw gedachten nam.

Maar als we u bezochten elke keer
dan was er steeds die glimlach weer
We voelden mee met uw stil verdriet
nu rouwen wij, maar treuren niet

Vader

Ik zie hem in gedachten staan
en zie hem kijken naar vele dingen.
Hij hield van mensen, de natuur,
van honderdduizend mooie dingen,
een vogel die haar jongen voert,
het wolken spel en zachte regen.
En als 'k hem vroeg: 'Waar denk je aan?'
dan lachte hij wat verlegen.

Ik zie hem in gedachten gaan,
zijn handen op zijn rug gevouwen.
Hij was een hartelijk, vriendelijk man,
die liefde gaf en veel vertrouwen.
Hij streeld' een dier dat langs hem liep,
een glimlach brak voorzichtig open.
Hij leek plots jonger dan hij was,
ondanks zijn wat gebogen lopen.

Ik zie hem in gedachten staan
en hoor hem nadenken over vele dingen.
Ik vergeet het niet, 't is lang terug,
maar blijvend zijn de herinneringen
aan 'n vader die mijn vader was,
en die mij leerde hoe te leven,
met ik wandelde, roeide, fietste,
hij heeft mij heel veel gegeven.

Hij kon alles

Mijn sterke vader is gestorven.
Als kind vond ik hem al zo groot.
Hij kon alles, verzette bergen
en nu, nu is mijn vader dood!

Mijn wijze vader is gestorven.
Als hij wat zei dan had het zin.
Aan niets, verspilde hij geen woorden,
dan slikte hij ze liever in.

Mijn trouwe vader is gestorven.
Voor ons was hij de beste pa.
Wij konden blind op hem vertrouwen,
wat hij beloofde, kwam hij na.

Mijn lieve vader is gestorven,
die kwetsbaar was en o zo klein;
was één van ons iets overkomen,
dat voelde hij met ons de pijn.

Mijn goede vader is gestorven.
Eén die mij altijd denken doet
aan wat er waar blijft in 't leven:
al wie goed doet, goed ontmoet!

MIJN VADER

mijn vader was
als een rots in een branding
die me beschermdde en liefde gaf
met hem kon ik praten
over alles wat ik heb beleefd.
Ook gaf hij mij advies
wanneer ik daar om vroeg ,
het was hem nooit te veel.
het was de vaderliefde
die hij in zich droeg.
hij gaf altijd dat kleine beetje meer,
het is daarom
dat ik voor altijd van hem hou
en hem waardeer

(naar christina kelder)